

[Kirsten Jacobsen]

i hvert fald forpligtet til at kradse nogle af pengene hjem igen. Og så må jeg se på det ud fra hensynet til den slunkne statskasse og sige, at det sidste forslag i hvert fald må være et mindre onde for statskassen end de efter min mening urimelige forhold, der hersker i øjeblikket.

Derfor vil jeg stemme for ministerens forslag. Selv om jeg er i groft mindretal i min gruppe, vil jeg stemme for det. Det andet medlem af fremskridtspartiet i boligudvalget ville have stemt for det, hvis han havde været her. Der påhviler ministeren et stort ansvar for at leve op til det, han har lovet os om at få pengene hjem igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 94 stemmer mod 30; 19 stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.

(Lovforslag nr. L 155. Fremsat 28/2 80. Første behandling 19/3 80. Betænkning 10/4 80. Anden behandling 15/4 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til erhverv i Grønland.

(Lovforslag nr. L 146. Fremsat 22/2 80. Første behandling 14/3 80. Betænkning 27/3 80. Anden behandling 15/4 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 130 stemmer mod 14.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Tilbagebetaling af afgift).

(Lovforslag nr. L 130. Fremsat 14/2 80. Første behandling 26/2 80. Betænkning 26/3 80. Anden behandling 15/4 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 123 stemmer mod 19.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

*Forslag til folketingsbeslutning vedrørende
produktion og eksport af krigsmateriel.*

[Af Bilgrav-Nielsen (RV) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 72. Fremsat 29/2 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

I folketingssamlingen 1977-78 fremsatte det radikale venstre et forslag til folketingsbeslutning om produktion og eksport af krigsmateriel. Det centrale i forslaget var ønsket om et forbud mod eksport af krigsmateriel, et forbud, der ikke skulle kunne dispenseres fra.

Det forslag til folketingsbeslutning, som tinget skal behandle i dag, er identisk med det tidligere radikale forslag, bortset fra at det denne gang ikke indeholder et udkast til en ny krigsmateriellov.

Den daværende justitsminister foretog i sit indlæg under førstebehandlingen den 3. marts 1978 en nøje gennemgang og vurdering af det radikale forslag, der mandede ud i, at forslaget og en vedtagelse af en ny lovgivning efter de retningslinjer, der var angivet i forslaget, ville have uheldige og uoverskuelige virkninger for forsvaret, for erhvervslivet og for beskæftigelsen.

Det var regeringens vurdering i 1978, og det er fortsat i 1980 regeringens opfattelse. Den bygger nu som dengang på den indstilling, at den gældende krigsmateriellov og våbenlov i det væsentlige har været et godt og tilstrækkeligt fundament for den førte tilbageholdende våbeneksportpolitik, når man samtidig skal tage hensyn til danske forsvarsinteresser, til samarbejdet i NATO og til erhvervs- og beskæftigelsespolitikken.

Samtidig vil jeg gerne benytte lejligheden til at fremhæve, at det også fortsat er regeringens opfattelse, at Danmark stadig aktivt bør bidrage til at sikre freden og til at skabe forståelse for det ønskelige i nedrustning. Men nu som i 1978 må regeringen realistisk erkende, at et isoleret dansk skridt i den af de radikale ønskede retning kun vil have ringe indflydelse på andre og langt mere betydelige våbeneksporterende landes holdning. Det radikale forslag vil kun have mening som led i en samlet international nedrustningsaftale.

Da regeringens holdning som nævnt er uændret i forhold til 1978, skal jeg undlade at foretage en mere detaljeret gennemgang og uddybning af de synspunkter og hensyn, der ligger bag denne holdning, men tillade mig at henvise til den daværende justitsministers indlæg.

På baggrund af de ordførertaler, der blev holdt under debatten i 1978, er det min vurdering, at det også her i dag vil vise sig, at et stort flertal i folketinget fortsat står bag den våbeneksportpolitik, som skiftende regeringer har ført gennem en meget lang årrække.

Otto Mørch (S):

Socialdemokratiet ønsker ingen ændringer i den våbeneksportpolitik, vi har ført i en lang årrække, i øvrigt på linje med de øvrige nordiske lande.

Det ønsker vi ikke, fordi med gældende lovgivning bliver både vore forsvarspolitiske interesser og vor erhvervs- og beskæftigelsespolitik tilgodeset. Ingen tvivl om det. Der er heller ingen tvivl om, at socialdemokratiet selvfølgelig fortsat vil arbejde aktivt og realistisk for det ønskelige i en stærkere nedrustning, realistisk som led i en samlet international nedrustningsaftale. Jeg tror, at forslagsstillerne hermed helt er klar over vores præcise stilling på dette område.

Nathalie Lind (V):

Justitsministeren gav udtryk for, at da man debatterede det tilsvarende forslag i 1978, var der her i tinget bred tilslutning til de tanker, den daværende justitsminister fremførte. Det samme gjaldt mit partis ordfører, og jeg kan sige, at heller ikke vores holdning er på noget punkt ændret.

Jeg finder ikke anledning til at komme med et længere indlæg, argumenterne er fremført. Læser man Folketingstidende fra 1977-1978, ser man, hvordan både hensynet til forsvaret, hensynet til industrien og hensynet til beskæftigelsen taler for, at vi opretholder vores hidtidige våbenpolitik. Vi havde jo i 1979, tror jeg det var, en debat, ganske vist med lidt andet fortegn, foranlediget af fremskridtspartiet, og vi havde et forslag fra centrum-demokraterne, men også dengang havde det store flertal i folketinget samme opfattelse som hidtil. Det betragter jeg som en